

[Arne Bjerregaard]

punkt, de ellers ville være blevet tinglyst. Derved har man foregrebet en lovgivning, og det mener jeg ikke er rimeligt.

Men om selve lovforslaget må vi sige, at i princippet er vi enige, i intentionerne er vi enige, og med de stillede ændringsforslag mener vi da i al fald, at lovforslaget er blevet bedre, selv om det stadig væk er betænkeligt i sit indhold. Men hvis det er sådan, at ændringsforslagene, også vores eget, bliver vedtaget, mener vi, at forslaget er til at leve med, og så vil vi undlade at stemme for forslaget ved tredje behandling, fordi vi dermed vil markere, at intentionerne er rigtige, men at lovforslaget ikke er, som det burde være.

Lad mig endelig sige om det ændringsforslag, som jeg selv har stillet, at det har jeg gjort for at komme de landmænd til hjælp, som er i en alvorlig økonomisk klemme i øjeblikket. Det gælder især de yngre landmænd med den store animalske produktion. Der må ikke være noget, mener jeg, der i øjeblikket skal hindre disse i at få den nødvendige økonomiske hjælp, og der kan være mulighed for i al fald, at denne lov, hvis den bliver vedtaget uden dette ændringsforslag, vil hindre visse landmænd i at klare deres økonomiske problemer. Derfor mener jeg, det er så vigtigt, at dette ændringsforslag bliver vedtaget, og jeg vil henstille til dette ting at vedtage det for at hjælpe dette eksporterhverv, som er så væsentligt for vores valutariske stilling.

Flygaard (DR):

Retsforbundet har ingen sympati for det forbrug, der har sin baggrund i en øget pantsætning. Retsforbundet tror imidlertid ikke på værdien af denne lovgivning, der kan lignedes med en si med et stort og grovmasket net. Vi kan stemme for tekniske forbedringer, er neutrale over for forslag om visse indholdsmæssige ændringer og vil stemme imod et par ændringsforslag.

Vor afstemning om ændringsforslagene kan herefter opgøres således: vi kan stemme for følgende ændringsforslag: 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 13 og 15. Vi vil undlade at stemme ved ændringsforslag nr. 1 og nr. 6, og vi vil stemme imod ændringsforslag nr. 12, 14 og 16.

Thorndahl (FP):

Som den socialdemokratiske ordfører har bemærket det, har vi i vort betækningsbidrag også været inde på hovedforudsætningen for lovforslaget, nemlig den påstand, som boligministeren gør gældende i den allerførste sætning i bemærkningerne til lovforslaget, hvor ministeren hævder, at lån til forbrug mod pant i fast ejendom har medført en stigende belastning af kapitalmarkedet. Og det kunne jo godt være rigtigt. Det kunne da godt være, at store dele af befolkningen under den reallønstilbagegang, alle erhvervsaktive grupper stort set har måttet opleve under skiftende socialdemokratisk ledede regeringer siden 1975, der jo med usvigelig sikkerhed har skaffet den danske befolkning en reallønstilbagegang, har søgt at kompensere for denne tilbagegang ved at forbruge en del af værdistigningerne i deres ejendom. Man kunne måske også – men det gælder måske nok mest de nyvalgte medlemmer af folketinget – anlægge den betragtning, at et vigtigt lovforslag, et lovforslag, der bl. a. er resultatet af et folketingsvalg, var nogenlunde gennembearbejdet, inden det blev forelagt folketinget.

Som det imidlertid er fremgået, først og fremmest af de oplysninger, som den daværende skatteminister, Jens Kampmann, meddelte folketinget i maj sidste år, er den af boligministeren påståede stigende belastning af kapitalmarkedet som følge af forbrugslånene 100 pct. forkert. Det viser sig faktisk, at forbrugslånenes relative betydning er blevet mere end halveret, siden den økonomiske krise satte ind i 1974–75.

Jeg ville, hvis jeg havde været minister, have været særdeles utilpas, hvis den hovedbegrundelse, jeg havde valgt for et bestemt lovforslag, havde vist sig at være så forkert, som tilfældet viser i denne sag.

Hr. Preben Steen Nielsen gav udtryk for, at det efter hans opfattelse var forkert, når fremskridtspartiet anførte, at forbrugslånene ikke havde nogen væsentlig samfundsøkonomisk betydning, og det kan hr. Preben Steen Nielsen naturligvis mene. Men den opfattelse, jeg og mit parti har gjort gældende, er helt dækket ind af daværende skatteminister Jens Kampmanns vurdering af 16. maj 1978 i bilag 6 under L 22, et bilag, som udvalget har modtaget i forbindelse med behandlingen af dette lovforslag. Jeg skal til oplysning for både hr. Preben Steen Nielsen og hr.